

L'estudiant de medicina

M. Yolanda López Perna, és la pubilla del 1995

A l'acte central del dia 20, al Califòrnia, es va fer la proclamació de la pubilla de Súria 1995.

La noia M. Yolanda López Perna, de 21 anys i estudiant de medicina, va ser l'elegida d'entre una quinzena de noies proposades per les entitats de la població.

Per acompanyar-la en aquestes tasques de representació protocol·lària també es van elegir i presentar les dames d'honor Laura Plasencia i Cots, de 20 anys, estudiant de traducció i interpretació i integrant de diferents moviments juvenils locals, i Ester Ferrer Carrillo, de 19 anys, estudiant d'arquitectura i també membre d'una entitat artística de la vila.

Van participar en el cerimonial la regidora de Cultura, Mercè Casahuga i l'alcalde, Jaume Ros. Tothom va poder-hi dir la seva: ambdós mandataris locals, les pubilles entrant i sortint, els regidors de cultura de la comarca que van obsequiar i destacar les realitzacions de la tinent d'alcalde Casahuga en el món pubillaire i, finalment, el president del Centre de Cultura Popular i Tradicional, Vidal i Gayolà.

Jaume Esquius aconsegueix apropar Perarnau a mil espectadors

A la segona part de l'acte del Califòrnia, pujà de cop la qualitat artística i cultural de la concentració d'hivern més multitudinària que es fa a Súria durant l'any.

Un miler d'espectadors van presenciar l'estrena d'un muntatge, sobretot teatral, sobre la vida del poeta local Salvador Perarnau, del que aquest any se celebra el centenari del naixement. Un guió amb una rigorositat professional i literària destacables, creat per Jaume Esquius i Miquel, i interpretat per tot el quadre escènic i tècnic del Foment Cultural, sota la coordinació de Josep Noguera, va posar a

l'abast de tothom la vida del mestre de les lletres Salvador Perarnau i Canal. El muntatge va viatjar per la biografia de Perarnau, des de la seva infantesa i adolescència a Súria, el pas pel seminari de Vic, la vida barcelonina en una època històrica, l'exili a París i Prada de Conflent, el retorn a la capital catalana i finalment l'estada i mort a Súria. Van fer de coixí a la posada en escena, algunes danses coreogràfiques, la interpretació musical d'un poema del poeta a càrrec de Santi Arisa i Lluís Cuadrench, i la participació de la Llanterna i els Fadrinets del Poble Vell.

Josep Picas, Jordi Aloy i Avel·lí Garcia van interpretar les tres edats del poeta, en el muntatge 'Salvador Perarnau, el poeta del clavell al trau' (foto J. Noguera).

La mina passa d'una festa local centenària

Per primera vegada, aquest 1995, a la principal empresa de Súria es va treballar el dia de Sant Sebastià.

Sense massa anticipació al mateix dia 20, disposicions sorgides dins mateix de l'empresa Suria K, SA, van considerar com a laborable la diada de Sant Sebastià, festa local decretada des de la conselleria de Treball de la Generalitat a proposta del ple unànime de l'ajuntament de Súria.

La ciutadania segurament està dividida en opinió. Hi ha qui no dóna més transcendència a l'afer i hi ha qui comença a pensar que potser a Suria K s'està perdent el sentit de pertinença a la comunitat local de Súria, tot i que el seu propi nom comercial ho diu amb lletres ben grosses –i molt més ara que mai.

L'elenc escènic del Foment Cultural clou

l'any Sagarra amb un clàssic teatral

La tradició teatral de la festa de Sant Sebastià va portar de nou una obra de Josep M. de Sagarra a l'ampli escenari del Califòrnia.

L'elenc del Foment Cultural, sota la direcció d'Ignasi Pelfort Casas, presentà *El prestigi dels*

Súria celebra 25 anys de pubillatge

Una cinquantena de pubilles i dames d'honor van participar en el 25è aniversari del pubillatge a la nostra vila (foto Vila).

Un concert de jazz i un homenatge, un dinar, les càmeres fotogràfiques que no paraven... i els objectius que quedaven petits a l'hora de fotografiar la cinquantena de pubilles i dames d'honor, que van participar en l'acte de celebració del 25è aniversari del pubillatge a la nostra vila. Un acte organitzat per l'Ajuntament de Súria, que va comptar amb la col·laboració de Joventuts Musicals.

El 1970 va ser la data d'inici de la festa de la pubilla que, impulsada per Pere Perarnau, 25 anys després es manté viva gràcies als

organitzadors i a la participació dels suriencs. Durant tots aquests anys, més de setanta noies surienques han representat Súria i algunes, fins i tot, han estat escollides per portar el nom de la comarca del Bages, les comarques barcelonines o Catalunya.

Una curiositat és el fet que una mare i una filla han coincidit en la celebració de l'aniversari, havent representat totes dues la nostra població.

L'actuació del grup de jazz Papa Joe's Rambling Band va donar inici a la festa amb un concert de peces variades. L'original i diverti-

da interpretació va fer animar el públic que va participar en l'espectacle picant de mans, al ritme de la música. L'acte d'homenatge a les pubilles assistents es va fer a la mitja part, en el qual se'ls va donar un record d'aquest aniversari. Tot seguit, les melodies de jazz van continuar sonant i després de l'obligada foto de conjunt, un dinar de germanor i ball a l'Hostal Guilà van arrodonir la diada. Pubilles, acompanyants i personalitats del Foment de les Tradicions Catalanes van brindar amb el desig de celebrar les noces d'or i tornar-se a trobar d'aquí a 25 anys més.

Divulgació de l'obra i vivències de Perarnau

L'eix Perarnau que s'ha donat a aquest Sant Sebastià 1995 ha portat dues sessions divulgatives de l'obra i vida del poeta, molt desconegut però també molt interessant de descobrir i de conèixer.

La primera de les xerrades va ser a cura de Josep Colet, un filòleg de Barcelona que ha estudiat amb erudició l'obra de Salvador Perarnau.

Colet va fer una xerrada amb un rigor i una precisió d'alt nivell. En un primer bloc parlà de les vivències personals i de caràcter, com a alumne que havia estat de les seves classes de llatí i grec. Després glossà la profunditat, l'estil, els símbols i les característi-

ques literàries de la poesia i la prosa de Perarnau.

Una segona xerrada, més de caire anecdotari, va ser protagonitzada per l'amic del poeta, Ramon Fàbrega i Sivila, i amenitzada pel recitat d'algunes de les seves obres més significatives.

Aquest acte havia de comptar amb la presència del periodista barceloní i company de joventut del poeta, Josep M. Lladó, que per raons de salut no pogué desplaçar-se a Súria.

El Salí, en aquesta mateixa edició, publica un article d'aquest veterà comunicador, que resumeix la seva coneixença amb Perarnau.

L'estudiós Josep Colet va inaugurar els actes públics de l'any del centenari de Perarnau.

Un poeta jove de Sùria, que viu el batec de Barcelona, en un període històric

JOSEP M. LLADÓ

El conegut i veterà periodista barceloní, Josep M. Lladó i Figueres, quinze anys més jove que Salvador Perarnau, va coincidir en els cercles intel·lectuals que el poeta surienc freqüentava entre el 1928 i 1939 a la ciutat comtal. En el següent article, escrit ara, ens n'explica algunes vivències.

Salvador Perarnau

La meua viva i entranyable amistat amb Salvador Perarnau, es va iniciar l'any 1928, en temps de la dictadura del general Primo de Rivera, que encara havia de durar un any i mig més. Coincidíem a la barcelonina llibreria Ariel, on a partir de 1929 hi va haver la redacció de *L'Opinió*, un setmanari republicà i catalanista molt combatiu, del qual en va sortir, el març de 1931, la idea d'un gran partit polític: **Esquerra Republicana de Catalunya**. En definitiva, a l'esmentada llibreria, regentada per **Armand Otero**, hi anàvem a conspirar contra un règim que ja començava a viure —per dir-ho així— la seva agonia.

Amb Salvador Perarnau ens vèiem també aquells anys a la llibreria Espanyola, de la Rambla del Mig, de Barcelona, redacció dels populars setmanaris d'esquerra *L'Esquella de la Torratxa* i *La Campana de Gràcia*, de tan llarga tradició. Ell, Perarnau, i jo, hi col·laboràvem assíduament. Allà hi havia a darrera hora de la tarda una tertúlia, presidida per don **Santiago Rusiñol**, que també escrivia a *L'Esquella* amb el pseudònim de **Xarau**. Ens plaïa assistir-hi per a veure i escoltar don Santiago, assegut en tamboret i fumant invariablement la seva pipa. Però allà on vaig coincidir més sovint amb Salvador Perarnau, fou al cafè de la Rambla, cada tarda de tres a cinc i a vegades fins i tot de tres a set, i després de sopar. Era una tertúlia considerada aleshores revolucionària i, per tant, molt

mal vista per les autoritats de l'època, perquè tots els seus integrants érem republicans. Una tertúlia que, si tenia aquest comú denominador, era també molt diversa, tant el 1929 com, i sobretot, el 1930 i primers mesos del 1931. Un autèntic ventall d'idees totes coincidents en la necessitat d'acabar amb aquella dictadura i també amb la monarquia que l'havia permesa i sostinguda.

**«A la llibreria Ariel
hi anàvem a conspirar
contra un règim
que ja començava
a viure la seva agonia»**

La llista dels que hi assistíem és prou significativa, i n'esmentaré molts, si la memòria no em falla: **Salvador Dalí**, que aleshores, als seus 26 anys, era més aviat comunista; un altre pintor important, **Fabián de Castro** que era gitano i d'una agudesament mental extraordinària; els dibuixants **Joan Baptista Acher**, que signava **Shum**, **Helios Gómez** (tots dos feia poc temps que havien sortit de la presó); **Lluís Elies**, que signava **Anem** quan feia de dibuixant; els pintors **Joan Rebull** i **Bosch Roger**; els escultors **Martí Llauredó**, **Josep Viladomat**, **Deogràcies Civit**, **Apel.les Fenosa** i **Josep Cañas**; els periodistes **Domenec de Bellmunt**, **Xavier Regàs** i **Granier Barrera**, i un grup de

militars republicans, de paísà naturalment, com el comandant **Perea**, els capitans **Garcia Miranda**, **Medrano**, **Sancho**, el tinent **Rubio** i **Fermín Galán**, també capità, que, destinat poc després a Jaca, va dirigir un moviment contra la monarquia el desembre de 1930, fou detingut, jutjat, condemnat a mort i afusellat dues hores després al polvorí d'Osca. Hi havia també a la tertúlia molts estudiants, sobretot de Dret i de Medicina, pertanyents a l'aleshores clandestina Federació Universitària Escolar, la FUE.

Salvador Perarnau no va mancar mai a aquelles reunions, i quan l'ambient i el to de les converses esqueia (i sobretot quan ens adonàvem de la presència en altres taules de la policia de la secreta) ell, Perarnau, ens llegia els seus versos, tant per a la nostra satisfacció com per a despistar aquells esbirros. I no tan sols en aquelles ocasions, sinó moltes vegades Perarnau ens delectava amb la lectura de poemes seus, a vegades inèdits. Perquè ja havia escrit obres importants com *Cant a la vida*, el 1918, quan només tenia vint-i-tres anys, i *Ritmes sentimentals* el 1925. Però els anys 1929 i 1930 als quals hem fet referència, una altra obra important titulada *La rel*, de la qual ens va oferir les primícies, així com de *Amb l'infinit a les mans* que aparegué el 1935, i que ell va llegir també a la «Passionaria» que aquells dies assistí a la nostra tertúlia del Cafè de la Rambla.

Perarnau va obtenir molts premis literaris en aquest període. A la foto, la festa d'uns Jocs Florals celebrats a Barcelona, on va guanyar la Flor Natural. Era l'1 de juny de 1932, als seus 36 anys d'edat (foto Institut Municipal d'Història de Barcelona).

Salvador Perarnau fou una persona conseqüent amb les seves idees, però un cop proclamada la República mai no va voler tenir cap càrrec de representació popular. Preferia mantenir la seva independència, en el marc, naturalment, de la seva insubornable ideologia. I així el vaig trobar a partir de 1932, a la redacció dels diaris d'Esquerra, *L'Opinió* i *La humanitat* on ell també hi col·laborava, tot i que per damunt de tot era poeta, un gran poeta, d'una facilitat extraordinària i d'un verb a vegades una mica dur, però que tanmateix responia a la seva manera de sentir, de pensar i de viure. A vegades se'ns mostrava amb un posat esquerp, i rondinava, però aquestes actituds obeïen a la seva sinceritat. Perquè a Salvador Perarnau allò que el molestava era la hipocresia, la fatxenderia, la pedanteria, i sempre havia dit que preferia un ignorant amb ganes de saber, que no pas un pedant que diu que ja ho sap tot.

Iconoclasta amb tot allò que Perarnau considerava que calia bandejar, era un home humà per damunt de tot. I prova en tenim en el fet que era un gran amic dels infants, als quals va dedicar *Cuques de llum*, *El senyor pèsol* i *altres plantes*. Als de la tertúlia del cafè de la Rambla, ens va llegir l'any 1930 *Infants i fruites*. Perquè si en aquelles reunions diàries de cafè s'hi tractaven temes polítics, també parlàvem de poesia, de literatura en general, i d'art, en un ambient propici car, com ja hem dit, hi assistien artistes i escriptors que poc després, i ja per sempre, destacarien en la nostra vida cultural. Salvador Perarnau sempre tenia quelcom a

«Sempre havia dit que preferia un ignorant amb ganes de saber, que no pas un pedant que diu que ja ho sap tot»

dir, tot i que també sabia escoltar. L'hàbit de dialogar era una de les seves virtuts, i la seva agudes, extraordinària.

Com era i és de suposar, l'ocupació militar de Catalunya va fer que el 1939, ell i gairebé la totalitat, per no dir tots, els que formaven part d'aquella tertúlia, vam emprendre el camí de l'exili. Perarnau s'hi va estar fins al 1948, quan va comprendre que, acabada la Segona Guerra Mundial, el règim franquista encara en tenia per anys.

Va morir, com tots sabeu, el 1971, quan aquest règim encara no s'havia mort del tot, per bé que estigués a les acaballes, en una agonia que duraria, però, quatre anys més. Salvador Perarnau no va poder assistir a allò que tant havia desitjat: el retorn de la democràcia a casa nostra.

Súria pot estar legítimament orgullosa de tenir entre els seus fills el poeta i ciutadà exemplar, Salvador Perarnau.